

1. Kennis van het weer

Zingen: Psalm 135:1 en 3
Schriftlezing: Mattheüs 16:1-20
Zingen: Psalm 147:4 en 6
Zingen: Psalm 78:1
Zingen: Psalm 68:10

Gemeente, met de hulp des Heeren willen we u bepalen bij Mattheüs 16 de verzen 2 en 3:

Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Als het avond geworden is, zegt gij: Schoon weder, want de hemel is rood.

En des morgens: Heden onweder, want de hemel is droevig rood. Gij geveinsden, het aanschijn des hemels weet gij wel te onderscheiden, en kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?

We staan stil bij: *Kennis van het weer*. Drie gedachten:

1. Verstandelijke kennis. We lezen daarvan in vers 2 en 3a. De Heere verwerpt de natuurlijke kennis van het weer niet.
2. Geen kennis. Dat kunt u vinden in vers 3b. De farizeeën en sadduceeën hebben echter geen Bijbelse kennis. Ze zien alleen maar de uitwendige zaken, maar daarbij weten zij niet wat de Heere daarmee zeggen wil.
3. Geestelijke kennis. We staan er dan bij stil wat de diepe betekenis is. Toen, maar ook nu.

1. Verstandelijke kennis

De Heere Jezus heeft onderwijs gegeven op deze aarde. Dat heeft Hij op verschillende manieren gedaan. We lezen dat Hij *leerde* als machthebbende en niet als de schriftgeleerden. Soms is dit heel

vertroostend geweest. Sprak Hij niet in de zaligsprekingen over de kenmerken van genade? De armen van geest en de treurende werden zalig gesproken.

Velen hebben Christus gevolgd om Zijn woorden. Hij was de ware Leraar Israëls. Petrus wist dat toen hij zei: 'Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.' Hij mocht horen dat vlees en bloed hem dit niet hadden geopenbaard. De Vader uit de hemel had hem dit bekendgemaakt.

Telkens heeft Christus gewezen op Zichzelf. Dat heeft Hij ook gedaan door opzienbarende *wonderen*, zodat de mensen vroegen: Wat doet Hij? Wat is de betekenis hiervan? Er waren mensen die het doorzagen. Zij hebben het doorvoeld als Hij wonderen deed. Zij wisten: Hier hebben we te maken met de God van wonderen, dit kan alleen God doen. En die wonderen kan Hij ook nu nog doen, niet alleen uitwendig, maar ook inwendig. O, wat een wonder als dat gezien mag worden!

Hij sprak door wonderen. Maar ook door Zijn Woord. Hij heeft preken gehouden, en sommige mensen begrepen wat Zijn woorden betekenden. Ze hebben uitgezien naar Zijn spreken. Ze hebben uitgezien naar Zijn woorden. Hij heeft bijvoorbeeld ook gesproken: 'Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.' O, er is een volk geweest, dat onrein was in zichzelf. Dat heeft geluisterd naar Zijn woorden en heeft gedacht: Als Hij dan zó kan spreken in de ziel, dan kan Hij het ook in *mijn* ziel weer recht maken tussen God en mij. Want dán alleen kan ik voor God bestaan. Als Híj werkt. Als Híj spreekt.

Hij heeft de wonderen van genade laten zien door Zijn *werken*. Maar ook door Zijn *gebed* in de eenzaamheid. Daar heeft Hij gebeden: Vader, denk aan die arme zielen hier op de aarde. Wilt U hen gedenken om Mijnentwil? Wilt U zo die arme zondaar redden en behouden? Wat heeft dit een waarde voor mensen die niet bidden kunnen. Christus bidt voor hen. Door Zijn voorbede hoort de Vader naar arme tobbers. Als Zijn voorbede er niet was, hoe zouden zij dan tot de eeuwige God kunnen na-

deren? Als zij dit mogen merken, blijft er verwondering over. Tot eer van Zijn Vader en tot redding van arme zondaren heeft de Heere Jezus Zijn werk op aarde gedaan. Hij heeft wonderen gedaan. Hij heeft gesproken. Hij heeft gebeden. Ook nu roept de Heere: 'Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet.' Hoort u de stem van de Almachtige? Want dáár gaat het om. Het gaat niet om de stem van de mens in de eerste plaats. Het gaat om de stem van *God*. Om de stem van de Zoon van God. Hij wil nog spreken. Hij wil u leiden en u brengen op de goede weg naar de eeuwige gelukzaligheid. Hij wil de kennis van Hem nog werken in de ziel.

O, de Heere geve dat daarvoor plaats mag zijn of komen in ons hart. Van nature kunnen we zo bezig zijn met allerlei dingen. Dan is er geen plaats voor God. Geen plaats voor die geheel enige Middelaar. Geen plaats voor het werk van de Heilige Geest. Maar de Heere laat ook nu nog Zijn Woord prediken, opdat u geleid zou worden tot die enige God, door de geheel enige Zaligmaker. De Heere geve dat dát de vrucht mag zijn. Ook van deze prediking. Dat u tot uzelf zou mogen inkeren en dat u zou mogen beseffen wat tot uw eeuwige vrede dient. 'Heden dan', zegt Hij, 'zo gij Zijn stem hoort.'

Hoort ú de stem van Christus? Hoort u Zijn spreken? Hij wil onderwijzen. Ook door dit woord. We zullen het overdenken hoe de Heere Jezus onderwijs geeft, ook uit deze woorden.

We lezen in vers 1: 'En de farizeeën en sadduceeën tot Hem gekomen zijnde en Hem verzoekende ...' Ziet u ze komen, de farizeeën en de sadduceeën? Ze komen naar de Heere Jezus. U zegt: 'Dat is mooi. Laten ze maar bij de Heere Jezus zijn. Laat ze toch luisteren naar Zijn woorden en zien op Zijn wonderen en de tekenen die Hij doet.' Maar ... daarom komen deze mensen niet. Ze *verzoeken* Hem, zo staat er in het Woord. Als Hij zou worden misleid en zou vallen in de zonden hebben zij hun zin. Ze begeren van Hem een teken. Ze willen dat Hij een bijzonder

teken doet, dán zullen zij geloven. Maar de Heere Jezus doorziet hen. Hij weet waarom ze komen. Hij weet wat hun vraag is. Wat ze begeren van de almachtige God. Hij weet het, want Hij kent deze mensen.

Sta daar eens bij stil. Jezus kent deze farizeeën en sadduceeën helemaal, op het allervolmaaktst. Leggen ze dan hun slinkse beweegredenen uit? Welnee, ze zeggen niet alles, maar Hij wéét het al. Dat weet Hij ook nu. De Heere kent u, de Heere kent jou. Hij weet volmaakt wie u bent. Misschien weet u dat zelf niet eens. Zo arm, zo blind bent u van nature. U hebt geen kennis van uzelf. Maar de Heere weet hoe het in uw hart is. Hij weet ook dat er mensen zijn die uitzien naar Zijn spreken. Dat weet Hij ook. Hij kent ook hier de mensen die tot Hem komen. Maar Hij weet ook hoe het in *uw* hart is. Bent u daar blij mee? Of niet? Er zijn mensen die mogen zeggen: ‘Heere, U weet mijn weg en mijn wandel. Er is voor U niets verborgen. U weet alle dingen.’ Zij mogen zichzelf in alle eenvoud en in alle eerlijkheid neerleggen voor God in het gebed. Kent de Heere u zo? Mag u zo roepen tot de Heere? In het besef dat Hij alles weet? Geeft u dat rust in de ziel?

De Heere kent de farizeeën en de sadduceeën die tot Hem komen. Het zijn de leraars van de wet. Zij moeten het volk onderwijzen. Zij zoeken echter niet de eer van God, maar de eer van mensen. Wat ben je arm als je dit doel voor ogen hebt. Dan gaat het om jezelf en niet om de eer van God. Laten we onszelf ook hierop onderzoeken!

Christus weet precies wat deze mensen willen die tot Hem komen. Ze willen een bijzonder teken uit de hemel.

We lezen in vers 2: ‘Maar Hij antwoordde en zeide tot hen ...’ Hij gaat tot hen spreken en laat zien hoe Hij hen kent. Hij maakt een verwijt en zegt: ‘Als het avond geworden is, zegt gij: Schoon weder, want de hemel is rood. En des morgens: Heden onweder, want de hemel is droevig rood.’ Dat weet u allemaal. U kent al die verschillende omstandigheden van het weer. Als ’s avonds

de zon ondergaat, zegt u: ‘Het is mooi weer.’ Maar als de zon opgaat en de lucht is rood, dan zegt u: ‘Vandaag komt er onweer.’ De Heere keurt die kennis op zich niet af. Laten we dat beseffen. Als we het weer in Nederland gadeslaan, dan zeggen we soms: ‘Het regent, het waait, het stormt, het is warm of het is koud.’ Maar we moeten de woorden uit onze tekst wegen in de omstandigheden van Israël. Wat heeft de Heere met het weer te zeggen? Hoe zijn de weersomstandigheden in Israël? Hoe leidt de Heere dáár alle dingen? Hoe betoont Hij dáár dat Hij de Almachtige is? Laten we ook beseffen wat de Heere ons er nu mee te zeggen heeft. Laten we vragen of we door Hem geleid mogen worden, ook als we stilstaan bij de weersomstandigheden. Wat de Heere er precies mee wil zeggen, zullen we horen in onze derde gedachte.

De Heere verwerpt de verstandelijke kennis niet. Hij weet precies wat de mensen denken. Ook wat de farizeeën en de sadduceeën denken over het weer. Dat verwerpt Hij dus op zich niet, maar Hij vraagt wel van hen om de *geestelijke* betekenis daarvan te verstaan. En dat vraagt de Heere ook van ons. Kijken wij zó naar het weer? Zien wij de geestelijke betekenis van de regen, van de wind, van de storm en het onweer? De Heere wil ons daardoor onderwijzen. Hij roept ons toe: Ga er niet aan voorbij. Ik wil u onderwijzen, ook door die uitwendige natuurverschijnselen. Ik wil laten zien dat Ik leef. Niet alleen door de prediking van Mijn Woord, maar ook in alle omstandigheden om u heen. Ik wil u onderwijzen door alle dingen in de natuur. Daardoor spreek Ik. Staat er niet in onze Nederlandse Geloofsbelijdenis dat Hij wil onderwijzen door Zijn Woord maar ook door de schepping om ons heen? Al die zaken zijn als grote en kleine letters. Wij moeten het boek van de natuur, het boek van het weer, lezen. De Heere wil ons daaruit onderwijzen. De Nederlandse Geloofsbelijdenis zegt daarover: ‘Die geven ons de onzienlijke dingen van God te aanschouwen.’ De Heere wil daardoor de weg wijzen. Hij wil betonen dat Hij leeft en dat Hij regeert. Guido de Brès schrijft: ‘Ten

eerste door de schepping, onderhouding, en regering der gehele wereld; overmits deze voor onze ogen is als een schoon boek, in hetwelk alle schepselen, grote en kleine, gelijk als letteren zijn, die ons de onzienlijke dingen Gods geven te aanschouwen, namelijk Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, als de apostel Paulus zegt, Romeinen 1:20: Welke dingen alle genoegzaam zijn om de mensen te overtuigen, en hun alle onschuld te benemen.' Het is dus niet om het even hoe wij om ons heen zien. De Heere spreekt niet alleen door de prediking van het Woord. Wij kunnen zo denken – en van nature doen we dat – dat de *geestelijke* dingen voor de zondag zijn. Dán spreekt de Heere door de prediking. Maar de Heere zegt ook door de week: Als u Mijn Woord niet hoort, dan wil Ik u onderwijzen door Mijn *schepping*. Ook door de weersverschijnselen. Dan wil Ik tonen dat Ik God ben, de enige God. Ik wil u doorgaand onderwijs geven. Zondag, maandag, ja, alle dagen van de week wil Ik daardoor betonen dat Ik God ben.

Verstaan wij ook het onderwijs? Zien we ook wat de Heere zegt en wat Hij doet? Dat Hij spreekt door Zijn Woord, maar ook door Zijn schepping? Ook door het weer? Hij doet dat om ons ervan te overtuigen: Er is maar één God. Zo ontnemt Hij ons alle onschuld. O, de Heere gaat door met het geven van onderwijs, tot aan de laatste dag toe. Niet tot de laatste zondag, maar tot het laatst van álle dagen.

Guido de Brès heeft het zo mooi verwoord in artikel 2 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis: De natuur is als een schoon boek. We doen onszelf schade als we hieraan voorbij leven. De Heere toont hierin Zijn macht en kracht. Door ons de schepping te tonen wordt ons alle onschuld benomen. Ook hierop zal de Heere terugkomen. Daar wordt met ernst op gewezen. Nu is het nog het heden der genade. We mogen de schepping zien en het Woord horen. Dit wordt een wonder voor een volk dat zichzelf niet kan onderwijzen. Zij vergeten de Heere dagen zonder getal. Maar Hij vergeet hen niet. Iedere dag wil hij hen onderwijzen. Als dit door

het geloof gezien mag worden zingt het arme volk: ‘De Heere is zo getrouw als sterk, Hij zal Zijn werk voor mij volenden.’ God wijst de weg aan die gegaan moet worden om tot de kennis te geraken van de geheel enige Middelaar en Zaligmaker.

2. *Geen kennis*

De Heere Jezus zegt tegen de farizeeën en sadduceeën die bij Hem gekomen zijn: U weet wel hoe God handelt in de natuur. Hoe Hij handelt in het weer. Maar dan vervolgt Hij in vers 3: ‘Gij geveinsden, het aanschijn des hemels weet gij wel te onderscheiden, en kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?’

Dit is dus een verwijt. Hij zegt: U weet zo heel veel van het weer af. Dát doorziet u allemaal, maar de tekenen van de tijden doorziet u niet.

Wat zijn de *tekenen der tijden*? Vaak denken wij allereerst aan de eindtijd. Op grond van de Schrift kunnen wij herkennen wat er aan de wederkomst van Christus voorafgaat. Het zijn de tekenen der tijden. De Zaligmaker heeft daarover gesproken tijdens Zijn omwandeling op aarde. We lezen dit in Lukas 21. ‘En er zullen tekenen zijn in de zon en maan en sterren, en op de aarde benauwdheid der volken met twijfelmoedigheid, als de zee en watergolven groot geluid zullen geven; En de mensen het hart zal bezwijken van vrees en verwachting der dingen die het aardrijk zullen overkomen; want de krachten der hemelen zullen bewogen worden. En alsdan zullen zij de Zoon des mensen zien komen in een wolk met grote kracht en heerlijkheid.’

Ook spreekt de Heere Jezus over valse christussen, oorlogen en hongersnoden. Er zullen vervolgingen plaatsvinden. Ernstige ziekten zullen de mensen overkomen en er zullen aardbevingen gebeuren. Wie deze dingen opmerkt, zal zien dat het einde van de tijden nabij is.

Maar in Mattheüs 16 vers 3 bedoelt Christus niet in de eerste plaats de tekenen van de eindtijd. Hij wijst allereerst op Zijn eigen

tijd. De kanttekeningen van onze Statenvertaling wijzen daar ook op: ‘Namelijk die naar de voorzegging der profeten de komst en tegenwoordigheid van den Messias aanwijzen.’ Het gaat dus over de voorzeggingen van de profeten in het Oude Testament. Reeds in Genesis 3 is gesproken over de komst van de Zaligmaker. De profeet Jesaja heeft gesproken over een maagd die zwanger zou worden en ook over Sions lijdende Borg. Daarbij zijn er nog vele andere voorzeggingen van de komende Messias in het Oude Testament. Al deze teksten zijn nu vervuld, wil Christus zeggen, maar u merkt het niet. Dat Ik gekomen ben, om te zoeken en zalig te maken dat verloren is, dat Ik de Zoon van God ben, dat Ik gekomen ben in deze wereld, weet u *niet*. U weet alles van het weer, maar u weet niet Wie Ik ben.

Wat een verwijt! Dan is er geen kennis. Ja maar, die farizeeën en sadduceeën weten toch wat er is voorgezegd over de toekomstige Messias? Dat weten ze toch? Ze kunnen hele reeksen teksten noemen en de vervulling kunnen ze hier toch zien? Inderdaad. Maar de Heere Jezus zegt: U weet het niet en u ziet het niet. U hebt geen echte kennis. U bent zo blind. U weet niet Wie er voor u staat. Dat Ik wil leiden door Mijn Geest. Dat Ik een God van wonderen ben, u weet het niet.

Laten we eens een tekst nemen van de voorzegging door Maleachi bijvoorbeeld. Hij heeft gesproken in hoofdstuk 4: ‘Ulieden daarentegen die Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan.’ De Heere wijst daar op een bijzonder verschijnsel in de natuur, namelijk het opgaan van de zon. De farizeeën en sadduceeën wisten wat Maleachi gezegd had. De Heere zegt nu tegen hen: Ziet u dan niet dat hier de vervulling is? Dat hier de Zon der gerechtigheid is? Hier is de Zoon van God. Hier ben Ik, gekomen uit de hemel. Hoort u Mijn woorden dan niet? Hebt u daar dan geen kennis van? Bent u dan zó blind? Doorziet u de tekenen van de tijden dan niet? O, doorzie toch Mijn komst. Doorzie Mijn genade. Doorzie Mijn weg. U doorziet allerlei andere dingen, maar dít doorziet u niet.

O, wat zijn we blind van nature. U zegt: 'Ja, die leden van het sanhedrin zijn blind.' Mag ik eens vragen: Weet ú het? Of bent u ook blind op weg en reis naar de eeuwigheid? Bent u nog even blind als deze mensen waarover het hier in de tekst gaat? Van nature weten we veel. Dan kunnen we misschien wel alles vertellen over het weer. Maar we zijn zo arm en zo blind in onszelf, dat we de échte betekenis niet weten en doorzien. Dat ook wij de komst van Christus en de tekenen van de tijden niet doorzien. De Heere zal er een keer op terugkomen. Ook op wat u heden hoort. Dan zal de Heere zeggen: U hebt gehoord wat de tekenen van de tijden waren. Er is een Zaligmaker. Er is een Redder. Hij ís gekomen. Hebt u het dan niet gehoord? Reist u zo in uw blindheid en met al uw armoede naar de grote Godsontmoeting? Bent u dan nog even blind als deze farizeeën en sadduceeën? Hebt u het dan niet gehoord?

We hebben de roep van de Heere gehoord in de eerste gedachte. Nu roept de Heere nog een keer. Hij zegt tot u: Vergelijk uzelf eens met deze farizeeën en sadduceeën die bij Mij kwamen, opdat u zou zien Wie Ik ben. Kent u dan de tekenen der tijden niet? Ach, ik weet, er is een volk op aarde, dat met deze vragen over de wereld gaat. Die zeggen: 'Wie is Hij toch, opdat ik Hem zou mogen kennen! O Heere, kom toch mee in de prediking van Uw Woord. Ik ben zo blind. Ik ben zo arm. En toch sta ik met U in rekening. O, geef toch dat die rekening vereffend mag worden door Uw enig geliefde Zoon. Ik weet niet Wie Hij is. Wat zijn toch die tekenen der tijden?'

O, dat volk zal niet beschaamd worden. Ze zijn arm als zij zien op zichzelf. Maar heeft Maria het niet gezongen: 'Hongerigen heeft Hij met goederen vervuld?' Hoe kan dat dan? Door Christus alleen. De Heere wil deze mensen nog bij hart en hand nemen en antwoord geven op alle vragen, opdat ze de tekenen der tijden mogen verstaan. Opdat ze Christus mogen kennen. Opdat zij de arbeid van de enig geliefde Zoon mogen kennen. Opdat ze mogen weten Wie Hij is, Die naar deze wereld wilde komen.

Armen onder ons, dan laat Hij de Zon der gerechtigheid opgaan op Zijn tijd. Hij kan geven dat de Zon heden mag opgaan in uw ziel. Maar weet hoe de zon in de natuur opgaat. Eerst ziet u het morgenlicht, zonder dat u de zon zelf ziet. Maar wat zijn de kleuren mooi als de nacht wordt verdreven. Is het zo ook niet in het geestelijke? Ook als u moet zeggen dat u Christus niet kent, kan het zo goed zijn in de kerk. Het licht van het Woord is zo zoet. Dan zou u wel altijd in de kerk willen blijven zitten. Maar het is Christus niet. Hoe komt dat toch? De oorzaak ligt hierin dat de Zon der gerechtigheid nog niet is opgegaan.

Maar de Heere gaat door met Zijn werk. Weet, armen, dat Hij raad weet met al uw vragen, met al uw noden, met al uw uitzien en uw zorgen. U kunt uzelf niet helpen, maar Hij kan helpen, opdat u Hem zou mogen zien met een oog des geloofs. Dan gaat de Zon der gerechtigheid op. Wie zou kunnen zeggen wat dan gezien mag worden! Vergeving en redding door Hem. En dat voor zo'n zwarte zondaar. Door Hem kunt u dan nog zalig worden. De warmte van deze Zon wordt gevoeld. In die ogenblikken wordt gedacht dat u nooit meer zult twijfelen. Vaak valt er dan ook licht over het beginnende leven. Eerst kon u die lichtstralen uit het Woord geen plaats geven. Maar nu wordt de oorzaak van de lichtstralen gezien. De Zon gaat op! De ouden zeiden: Dan komt er een andere gang in het leven. Uw liefde gaat nu naar Christus uit. Er is een verlangen om Hem te mogen volgen. Om Hem nader te leren kennen en Zijn volheid te mogen zien.

O, de Heere geve het ook onder ons. Dat u Hem mag kennen en de volkomen zaligheid in Hem. Opdat u door Hem tot God zou mogen naderen.

De Heere Jezus verwijt de farizeeën en de sadduceeën: U weet alles van het weer, maar u kent Mij niet. Zó bent u. Zo arm en zo leeg. Zij kennen de genade van God niet. Ten diepste verlangen zij er niet naar. En dat zijn dan mensen die zeggen te kunnen spreken over de God van Israël. In de godsdienst gaan ze op.

Zij werken voor God, denken ze. Zij denken God te kennen, maar God kent hen niet. De aanvechtingen van de satan zijn hun vreemd. Ook is er geen zondekennis. De vrede van God door Christus wordt niet begeerd. Ze zijn arm zonder het te beseffen. Ze zijn blind en denken te zien.

Laten we ermee tot onszelf inkeren. Wie zijn wij voor God? Onderzoek uzelf, opdat u Christus zou begeren en kennen. Hij toont nog de rijkdom van Zijn genade. Hij toont Zijn kracht. Hij heeft de satan overwonnen. Hij heeft alle zonden voor eeuwig weggedaan voor de Zijnen.

De mensen die in deze geschiedenis tot Hem komen, hebben wel verstandelijke kennis, maar geen geestelijke kennis. De Heere leidde en bringe ons aan Zijn voeten, en doe iets zien van de rijkdom in Hem. Opdat wij de kennis die deze mensen niet hadden, mogen krijgen door het geloof. Ach, bij de Heere is zoveel te verkrijgen. Er is een overvloed van zegeningen. We lezen daarvan in het Woord, maar we worden er ook op gewezen in de weersomstandigheden. Onze oren en ogen moeten worden geopend. Opdat wij ware kennis mogen verkrijgen. Dat is een *geestelijke* kennis. Daar gaan we bij stilstaan in onze derde gedachte. Zingen we eerst Psalm 78 vers 1.

3. *Geestelijke kennis*

We hebben stilgestaan bij een ‘verstandelijke kennis’. In de tweede gedachte bij ‘geen kennis’, in de derde gedachte letten we op een ‘geestelijke kennis’.

Wat wil de Heere nu zeggen met het weer? Dáár gaat het om. De Heere wil ons onderwijzen door Zijn Woord, maar Hij wil ons ook wijzen op alle weersomstandigheden. De Heere geve dat we dat mogen doorzien en kennen. Dat we zullen vragen: ‘Heere, wat hebt U ons daardoor te zeggen? Wat is Uw spreken daarin? Laat het mij toch zien!’

In de eerste plaats moeten we dit zeggen: God *regeert* over het weer. Dat laat de Heere dag in dag uit zien. Hij regeert. Mensen

kunnen veel doen. Ze kunnen veel regelen. Maar is het u wel eens opgevallen dat *God* over het weer regeert? Mensen kunnen alleen vaststellen welk weer het is. Ze proberen wel het weer te voorspellen. Soms lukt dat, soms ook niet. Dan gaat het anders dan men had verwacht. Vandaar dat men niet anders spreken kan dan over een ‘weersverwachting’. Maar de Heere regeert en leidt. Hij weet van tevoren precies hoe alle dingen zullen gaan. Hij heeft ook duidelijk betoond dat Hij regeert over het weer. Denk eens aan de discipelen op het meer van Galilea. Er kwam een grote storm en ze dachten te vergaan. We zouden kunnen vragen: Petrus, daar kunt u toch wel wat aan doen? U bent toch niet zomaar een prediker van het Woord? En u, Johannes? U bent toch een bijzonder iemand? Dat kan zijn, maar ze hebben over het weer niets te zeggen, want *God* regeert. We lezen dat alleen *Christus* invloed kon uitoefenen op het weer. Hij bestrafte de wind. Hij heeft het uitsproken: ‘Zwijg, wees stil.’ Op Zijn machtswoord ging de wind liggen. De storm zweeg stil en er werd grote stilte. We lezen in Mattheüs 8: ‘En de mensen verwonderden zich, zeggende: Hoedanig een is Deze, dat ook de winden en de zee Hem gehoorzaam zijn?’

Kennen wij een uitwendige verwondering? Dan letten wij op de weersomstandigheden. Maar het is nog groter als we inwendige verwondering kennen. Zijn macht is groot. Ook in het geestelijke. Wat wij onszelf niet kunnen geven, kan Hij geven. Zijn macht is zeer groot. Zou er voor de Heere iets te wonderlijk zijn?

Hij regeert! Dat toont de Heere bijvoorbeeld ook vandaag de dag als het regent. Dat toont ons dat *God* regeert. Ook als vandaag de zon gaat schijnen laat de Heere zien dat Hij regeert. O, dat we toch zo de hand des Heeren mochten opmerken. Ook in het weer. *God* regeert.

Maar Hij laat ook zien dat Hij de diepte van de wonderen en van het weer kent. Er staat in Johannes 3: ‘De wind blaast waarheen hij wil. Gij hoort zijn geluid, en gij weet niet vanwaar hij komt en waar hij heengaat. Alzo is een iegelijk die uit *God* geboren

wordt.’ De Heere kent dus de gang van de wind. Hij weet waar hij vandaan komt en waar hij heengaat. Waarom? Omdat de Heere alle wonderen doet. Hij weet waarom Hij iets werkt. Zalig de mens die zo mag kijken naar de weersomstandigheden.

God regeert. Maar Hij weet ook waarom de dingen geschieden. De Heere weet alle dingen. Ook van uw leven. Hij weet ook waar het heen moet en waar het heen gaat. Waarom dan? Hij kent ten diepste uw levensgang, jouw levensgang. Dat toont Hij ook. Hij zegt: Ik weet het. Ik weet hoe Ik alle dingen bestuur en regeer. O, geef u dan over in Mijn hand opdat u Mij zou mogen volgen. Dat heeft Hij ook getoond. Ook aan Israël. Tot hen heeft Hij gezegd dat ze afhankelijk zijn van Hem. Als Ik mijn hand inhoud, dan is er droogte, dan is er armoede. Dan is het land in diepe armoede gedompeld. Dan is er geen oogst. De Heere zegt: Ziet u het, dat uw welvaart van Mij afhankelijk is?

Daar heeft de Heere telkens op gewezen. Heeft Hij er niet op gewezen in Leviticus 26 waar we lezen: ‘Zo zal Ik uw regens geven op hun tijd; en het land zal zijn inkomst geven; en het geboomte des velds zal zijn vrucht geven?’ Zo zal Ik zorgen voor alle vruchten van het land, want Ik regeer. Ik leid. Ik sta erboven. Dit is uw welvaart. Zo bent u afhankelijk van Mij.

Dat roept de Heere ons toe. Ook door de weersomstandigheden. U bent afhankelijk van *Mij*. Als land, maar ook persoonlijk. U bent totaal afhankelijk van Mij. Zien wij dat ook? Verstaan wij ook het onderwijs des Heeren daarin? Voelt u ook de afhankelijkheid van de eeuwige God? Van nature willen we alles zelf doen en alles zelf uitstippelen. Maar zalig de mens die het wonder van het weer ook geestelijk mag verstaan. Die zegt: ‘Heere, als U niet meekomt in alle dingen, ben ik zo arm, zo leeg. Ik ben afhankelijk van U, en van Uw werken. Ik ben afhankelijk van Uw grote daden.’

Het weer toont ons Gods genade en barmhartigheid. Dat wil de Heere ook laten zien. Daarop wijst Hij ook in Zijn Woord. We lezen in Mattheüs 5 vers 45: ‘want Hij doet Zijn zon op-

gaan over bozen en goeden, en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen'. En in Handelingen 14 vers 17: 'Hoewel Hij nochtans Zichzelf niet onbetuigd gelaten heeft, goedgevende van de hemel, ons regen en vruchtbare tijden gevende, vervullende onze harten met spijs en vrolijkheid.' Dit is de weg. Dit is Mijn genade, dit is Mijn barmhartigheid, Ik doe wat Ik wil.

De Heere geve dat buigen aan Zijn voeten met de bede: 'Heere, wilt U toch spreken tot mijn arme ziel van Uw genade en van Uw barmhartigheid. Komt U erin mee. Spreek tot mij, arme zondaar in mezelf.'

Want de Heere laat ook door het weer zien hoe Hij handelt. Het directe ingrijpen van God wordt getoond. Hij werkt in het leven van mensen. Dat weten we ook van Mozes. Hij stond bij de Schelfzee. Die kon nooit opzij gaan. Hoe zouden ze toch met dat hele volk door de Schelfzee kunnen trekken!?! Maar dan mag Mozes zijn staf uitstrekken en dan komt er een andere weersomstandigheid. Er komt een sterke oostenwind. Want de Heere regeert. Hij toont dat ook daar. Hij grijpt direct in. Hij laat zien dat Hij God is. Hij laat de wind plotseling, onverwacht en ongedacht waaien. Wat een wonder. De Heere zegt: Kijk zo om u heen. Kijk zo naar het weer. 'Toen Mozes zijn hand uitstreckte over de zee, zo deed de HEERE de zee weggaan door een sterke oostenwind, die ganse nacht, en maakte de zee droog, en de wateren werden gekliefd.'

Ik ben een God van wonderen, zegt de Heere. Ik kan in uw en in jouw leven doen, wat u niet verwacht. Maar Ik zal doen wat Ik wil. Ik doe het op Mijn wijze. Ik kan ingrijpen.

Weet u wat Hij ook laat zien? Dat Hij een Hoorder is van het gebed. Elia heeft het ervaren. Hij heeft gebeden of de Heere het wilde laten regenen na een lange tijd van droogte. En zie, een wolkje als eens mans hand. We lezen het in de brief van Jakobus dat Elia heeft gebeden om regen, en de Heere heeft antwoord gegeven. Hij is een antwoordend God in het weer. Het ging wel door de diepte. Er waren veel vijanden op de berg Karmel. Het

leek dat de profeet alleen was in zijn strijd. Maar de Heere heeft geantwoord door vuur van de hemel. Door het onmogelijke heen heeft Hij ook regen gegeven. Hij doet wonderen, Hij alleen. Zalig de mens die zó om zich heen mag kijken en zó in de ziel mag ervaren Wie de Heere is. Dat Hij Zijn grote daden toont tot eer van Zijn Naam, maar ook tot zaligheid van de ziel.

Amen.